

indstille, at den til bemeldte Misstronsvæsen for det kommende Finantsaar begjærte Sum endnu denne Gang bevilges.

§ 24. Pensionsvæsenet.

1) (A) Den til Pensioner og deslige beregnede Sum 1,132,000 Rbd., finder Udvalget ikke at kunne ansættes lavere, og vi skulle derfor indstille den til at bevilges af Thinget. Med Hensyn til de enkelte tilkommende nye Pensioner kunne vi imidlertid ikke undlade at henlede Thingets Opmærksomhed paa nogle Punkter. Vi maae da først antage, at efter Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4 Nr. 3 kan der ikke beregnes de siden 5te Januar d. N. affædigede Officerer nogen Pension af de dem tillagte Oppasserpenge.

Oppassergodtgjørelse kan nemlig ikke betragtes som Gagetillæg; thi vel udbetales den i fredelige Tider til en stor Del Officerer med et vist maanedligt Beløb, men andre Officerer faae ikke Oppasserpenge men en Oppasser. Officeroppasningen maa betragtes som en Tjenestefag; Officeren skal herved gjøres fri for Omsorgen for egne Sager og sikkres udelukkende for Tjenesten. I Krigstid tilstaaes derfor ogsaa alle Officerer en virkelig Mand, og flere Bestemmelser om Bagage, Feldtfougning etc. ere støttede paa den Forudsætning, at Oppasserne ere tilstede. Dette Forhold, at Oppasseren maa betragtes som en Tjenestefornødenhed og ikke som en personlig Indtægtsforøgelse, fremtræder især klart der, hvor en Del af det tilstaaede Antal Oppassere hidrører fra det til Graden svarende Hestehold; thi at disse bør bortfalde med Hesteholdet er jo indlysende, men ikke mindre indlysende skulde det synes at maatte være, at ogsaa de andre Oppassere bør bortfalde, naar det ikke mere forlanges af Officeren, at han skal opoffre sig for sit Kald og overgive Omsorgen for sine egne Sager til den betroede Mand. Da Pengegodtgjørelsen kun er en Affindelse istedet for den virkelige Oppasser, maa hin bortfalde, naar denne ikke mere kan siges at være fornøden for Tjenestens Skyld. Ved tidligere Pensionsansættelser har denne Regel ogsaa

været fulgt, hvor særlige Bestemmelser ikke have givet en anden Regel.

Commandanten i Fredericia, Generalmajor Krag, er der tillagt Pension af hvad han har oppebaaret i sin Stilling som Commandant.

I Henshold til Betalingsreglementet af 1842 kan dette hverken betragtes som Gagetillæg eller personligt Tillæg, men kun som et Vederlag for bestemt Tjenesteydelse af en Mand, som paa anden Maade er lønnet af Staten. Der er nemlig fastsat, at der til Commandant i Fredericia skal vælges en General eller Stabs-officeer paa Wartpenge, der herfor nyder et Tillæg af 400 Rbd. Dersom disse 400 Rbd. var at betragte som Gagetillæg, maatte ved Commandantens Ansættelse et lige Beløb af hans Wartpenge bortfalde. Vi antage derfor, at i Fremtiden Pension ikke vil blive bevilget af saadanne Tillæg.

Den forrige Indenrigsminister, Kammerherre Rosenørn, er indstillet til at bevilges i Wartpenge 3400 Rbd., hvilken Sum udgjorde hvad han har oppebaaret i sin tidligere Stilling som Stiftamtmand over Island, og som er tilfikkret ham ved en egl. Resolution af 21 September 1849. Det maa imidlertid bemærkes, at der under de 3400 Rbd. er indbefattet 700 Rbd. besparede Contoirudgifter. Idet vi nu förmene, at der paa den ene Side maa drages Omsorg for, at Finantserne ei overbebyrdes ved Wartpenge af en saadan Natur, der ei have Hjemmel i Pensionsloven, og at der paa den anden Side maa tages Hensyn til afgangne Ministres særegne Stilling, skulle vi indstille, at de heromhandlede Wartpenge bevilges for eet Aar.

Guth Moltke Christian Hansen Roesøed R. af D., Major i Artilleriet, der 1848 og 1849 forblev i Holsten, og saaledes maa antages at være affædiget for mislig Embedsførelse, er indstillet til at pensioneres med 1017 Rbd. 93 s. Da Major Roesøeds Pensionering, forsaavidt der kan være Tale om saadan, maa skee efter Loven af 5te Januar 1851 § 6, saa maae vi tilraade Thinget ei at bevilge denne Pension.